

Corpus Hermeticum XVI

Definicje Asklepiosia dla króla Ammona

Doskonale kazanie Asklepiosia dla króla

Wprowadzenie

Traktat szesnasty skupia się głównie na kosmologicznym aspekcie hermetycznej filozofii. Słońce przedstawione jest jako agent Boga, poprzez którego zarządza on i stwarza cały świat. Jest to jednocześnie fizyczne Słońce, które wprowadza w ruch i utrzymuje w kontroli planety oraz oświetla świat, ale też Słońce metafizyczne, zarządzające zastępami Bogów i *daimonów*; ma ono wpływ zarówno na Świat Umysłowy, jak i Zmysłowy.

Poprzednie traktaty, jak i przyszłe tłumaczenia dostępne będą w dziale „Biblioteka” na moim blogu (hermetyk.pl/biblioteka). Skontaktować ze mną można się na Facebooku ([facebook.com/hermetyk](https://www.facebook.com/hermetyk)). Zapraszam do lektury!

Rafał Wąsowski

Grudzień, 2017

Z niniejszego dokumentu można korzystać na zasadach licencji Creative Commons CC BY-NC-ND 3.0, tzn. wolno go kopiować i rozpowszechniać na następujących zasadach: należy podać, kto jest autorem, nie wolno go używać w celach komercyjnych i nie wolno go zmieniać, przekształcać ani tworzyć nowych dzieł na jego podstawie. Pełen tekst licencji można znaleźć na: <http://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/3.0/pl/>

Definicje Asklepiosa dla króla Ammona

Doskonałe kazanie Asklepiosa dla króla

1. Ślę ci, królu, kazanie (*logos*) wielkiej wagi, które jest podsumowaniem i streszczeniem wszystkich pozostałych. Jego zawartość kontrastuje z opinią większości, zaprzeczając jej w dużej mierze. Co więcej, wydać ci się może, że zaprzecza ono również niektórym z moich kazań.

Mój mistrz, Hermes, w wielu konwersacjach - zarówno prywatnych, jak i tych, w których uczestniczył Tat - mówił, że książki me będą dla czytelników proste i zrozumiałe w ich strukturze, niemniej jednak znaczenie zawartych tu słów będzie niejasne i ukryte. Staną się one tym bardziej niejasne w przyszłości, gdy Grecy zechcą przetłumaczyć nasz język na ich własny, gdyż stanie się to przyczyną [jeszcze] większego zniekształcenia i niejasności niż to, co [dotychczas] zostało zapisane.

2. Kazanie (*logos*) wygłoszone w naszym ojczystym języku zachowuje czyste znaczenie słów (*logoi*). Bowiem sama jakość mowy i słów Egipskich zawiera w sobie energię obiektów, które opisują.

Na ile jesteś w stanie więc, królu (a w stanie jesteś wszystko [uczynić]), nie dopuść, aby kazanie to zostało przetłumaczone. Niech misteria tej rangi nie dostaną się w ręce Greków i pogardliwej greckiej mowy, która w swej rozwiązłości i powierzchownym niby to pięknie odbiera całą siłę tego, co solenne i mocne - pełnej energii mowie Imion.

Słowa Greków są puste, królu, zdolne jedynie do argumentacji; takie też jest greckie filozofowanie - jest hałasem słów. My nie używamy słów, lecz dźwięków przepelnionych czynami.¹

3. Rozpocznę zatem to kazanie inwokacją do Boga: Pana, Stwórcy i Ojca całego wszechświata, w którym wszystko się zawiera, który będąc Wszystkim jest Jeden, i który będąc Jednym jest Wszystkim. Bowiem Pełnia wszech rzeczy jest Jednym i [jest] w Jednym - nie dlatego, że staje się drugim, lecz dlatego, że oboje są Jednym.

Miej to, królu, na swej uwadze studiując niniejsze kazanie! Próba oddzielenia Jedni od tego, co wydaje się być zarówno Wszystkim, jak i Jednią i Samością - opierająca słowo „Wszystko” na [idei] wielości zamiast pełni - jest niemożliwa, gdyż oddzielając Wszystko od Jedni niszczymy Wszystko.

¹ Alt: energią, mocą

Wszystko musi być Jednią, o ile Jednia istnieje. A Jednia zaiste istnieje i Wszystko zawsze zostanie Jednią, aby Pełnia nie została zniszczona.

4. Spójrz do wnętrza Ziemi, gdzie źródła swe mają Woda i Ogień. W tym jednym miejscu trzy widzialne natury - Ogień, Woda i Ziemia - wyrastają z jednego Korzenia. Z tego powodu wierzy się powszechnie, że jest to Skarbiec wszelkiej materii. Obdarza on swą obfitością, przyjmując w zamian z góry istnienie.
5. Stąd też Demiurg² (mam na myśli Słońce) wiecznie zespala Niebo z Ziemią, wlewając w dół Esencję i wnosząc w górę materię; przyciągając do siebie i wokół siebie wszystko, a od siebie dając wszystko i wszystkim. Jego dobroczynne energie rozprzestrzeniają się nie tylko poprzez Powietrze i Niebiosą, lecz także i Ziemię, do najniższych Głębi i Otchłani.
6. I jeśli istnieje Esencja, którą umysł jest w stanie pojąć, to jest ona jego Substancją, której pojemnikiem jest Światło. Lecz skąd [Substancja] ta pochodzi i dokąd płynie, tylko On wie. Poprzez położenie w przestrzeni i naturę, jest [Ona] mu bliska [...] choć nie jesteśmy go w stanie ujrzyć [...] rozumiemy [Go] dzięki domniemaniom.
7. Jednak nie musimy polegać na domniemaniach odnośnie jego wizji, [gdyż] jego promienie rozprzestrzeniają się na cały Kosmos, zarówno powyżej jak i poniżej. Kosmos jest niczym wieniec, w centrum którego On zasiada i niczym dobry woźnica prowadzi on powóz kosmosu, trzymając go ku sobie, aby nie rozjechał się on w kompletnym chaosie. Lejcami są Życie, Dusza, Duch, Nieśmiertelność i Geneza.

Pozwala on, aby [Kosmos] pędził [wokół] nie z dala od niego, lecz (prawdę powiedziawszy) wraz z nim.

8. W ten sposób operuje on wszystkim. Rozdziela on swą wieczną permanencję ku nieśmiertelnym i żywi on nieśmiertelną część Kosmosu emanując swe Światło w górną półkulę - z tej strony, z której spogląda On w Niebo.

Z drugiej strony, śle On w dół [swe Światło] i rozświetla on półkulę Wody, Ziemi i Powietrza, odżywiając ją oraz podtrzymując w ruchu stworzenia w [dolnych] częściach Kosmosu poprzez narodziny i zmianę.

9. Zmienia je w sposób spiralny, transformując je z jednego w drugie, z [jednego] rodzaju w [inny] rodzaj, z [jednego] gatunku w [inny] gatunek. Balansuje ich wzajemne zmiany z jednego w drugie w ten sam sposób, w jaki obchodzi się z Wielkimi Ciałami.

² Alt: Stwórca

Permanencją każdego ciała jest transformacja. W przypadku [ciał] nieśmiertelnych, nie dochodzi do rozkładu, który jest dany ciałom śmiertelnym. W ten sposób nieśmiertelne ciało różni się od śmiertelnego, a śmiertelne od nieśmiertelnego.

10. Ponadto, tak jak Jego światło jest nieustanne, tak też nieustanna jest Jego życiodajna Moc, która nieograniczona jest przestrzenią ani zasobem.

Wokół niego jest wiele chórów *daimonów*, niczym przeróżnych zastępów. Nie oddalone są zbyt od nieśmiertelnych, choć zamieszkują wśród śmiertelników. Z przydzielonej im przestrzeni, która rozciąga się stąd do terytorium Bogów, czuwają nad ludzkimi sprawami i wykonują czynności przydzielone im od Bogów, w postaci sztormów, trąb powietrznych, huraganów, zniszczeń od ognia, trzęsień ziemi, głodu i wojen odpłacających za bezbożność - gdyż jest ona największym złem przeciwko Bogom.

11. Bowiem powinnością Bogów jest dobroczynność, ludzkości - cześć, a *daimonów* - należyta odpłata. Z wszystkich rzeczy, które ludzie czynią poprzez błąd, brawurę, lub konieczności, którą nazywają Przeznaczeniem, albo z ignorancji, jedynie bezbożność poddana jest osądowi, a pozostałe są bez winy w oczach Bogów.

12. Słońce jest zbawcą i opiekunem wszystkich ras. Na tej samej zasadzie, co Umysłowy Świat obejmuje Zmysłowy [Świat], wypełniając go po brzegi wszelkim rodzajem i kształtem, tak też i Słońce wypełnia wszystkie rzeczy w Kosmosie, przyczyniając się do ich narodzin i wzmacniając je. A gdy zmęczą się lub opadną z sił, obejmuje je ponownie w swych ramionach.

13. Pod Nim rozprzestrzenia się chór *daimonów* - a raczej chóry, gdyż jest ich wiele i mają wiele form - władane przez zastęp Gwiazd, każdej z nich przypisany w równej ilości. W ten sposób rozstawione, są posłańcami każdej z Gwiazd, podług swej dobrej lub złej natury, tudzież energii (bowiem esencją *daimona* jest jego energia³), niektóre z nich mając [naturę] mieszaną - dobrą i złą.

14. Nadał im wszystkim władzę nad ziemskimi sprawami i to one są sprawcami wszelkiego zamieszania i tumultu na Ziemi - zarówno wśród stanów i narodów, jak i też wśród jednostek. Kształtują one nasze dusze według własnych upodobań⁴ i pobudzają je poprzez nerwy, szpik, żyły, tętnice, mózg oraz samo serce.

³ alt: czynność lub aktywność

⁴ Mead: na swe własne podobieństwo

15. *Daimony* przyporządkowane poszczególnym Gwiazdom, które są na służbie dokładnie w momencie narodzin, posiadają każdego z nas, gdy się rodzimy i gdy otrzymujemy duszę.⁵

Co moment zmieniają się one, nie pozostają w miejscu, lecz przemieszczają się ruchem rotacyjnym. Te, które przedostają się poprzez ciało do dwu części duszy, rozpraszają ją, każdy według swej własnej energii.

Lecz rozumna część duszy nie poddaje się działaniu daimonów, gdyż jest ona przeznaczona by przyjąć Boga.

16. Ci, których rozumną część duszy rozjaśnia Promień Słońca (a jest ich niewielu), nie podlegają wpływom daimonów. Nikt bowiem - *daimon* czy Bóg - nie jest w stanie przeciwstawić się pojedynczemu Promieniowi Boga.

Co do reszty, zarówno ich ciała, jak i dusze ciągnięte i prowadzone są przez daimony, gdyż lubują i miłują się oni w energiach daimonów.⁶ Rozum (logos) [zatem] nie jest miłością, która jest oszukana i która oszukuje.⁷

Daimony używają naszych ciał by zarządzać wszystkimi ziemskimi sprawami. Hermes nazwał ten rząd „*Heimarmene*”.⁸

17. Świat Umysłowy zależy od Boga, a Zmysłowy od Umysłowego [Świata]. Słońce wylewa obficie przez Umysłowy i Zmysłowy Kosmos strumień Dobra od Boga - t.j. stwórczą aktywność.⁹

Dookoła Słońca jest Osiem Sfer zależnych od niego - [Sfera] Niebłądzących,¹⁰ Sześć [Sfer] Błądzących¹¹ oraz otaczająca Ziemię. Od sfer tych zależne są daimony, a od nich ludzie.

W ten sposób wszystkie rzeczy i wszystko zależy od Boga.

18. Stąd też Bóg jest Ojcem wszystkiego, Słońce Demiurgiem, a Kosmos instrumentem stwórczej aktywności.¹²

⁵ Mead: „Każdego z nas, kto rodzi się i staje się żywy posiadają daimony - te z nich, które są na służbie w tym momencie [koła] Genezy, które są w szeregu pod każdą z Gwiazd”

⁶ Mead: Co do reszty, zarówno ich ciała, jak i dusze ciągnięte i prowadzone są przez daimony - kochając i nienawidząc ich aktywności

⁷ alt: „rozum, a nie miłość jest zarówno ofiarą jak i przyczyną rozproszenia” albo: „ta miłość [pozbawiona rozumu] jest w błędzie i wprowadza w błąd”

⁸ t.j. „Przeznaczenie”

⁹ Mead: demiurgiczną operację

¹⁰ t.j. gwiazd

¹¹ t.j. planet włączając Księżyc

¹² Mead: demiurgicznej operacji

Umysłowa Esencja reguluje Niebo, Niebo Bogów, a podporządkowane im daimony regulują ludzi.

Tym jest zastęp Bogów i daimonów. Poprzez nich Bóg stwarza wszystko dla Siebie.

Wszystko jest częścią Boga, a jeśli wszystko jest [Jego] częścią to Bóg jest wszystkim. Stwarzając wszystko, stwarza Siebie i tworzenie to nie może ustać, gdyż On jest nieustanny. Tak więc tak jak sam Bóg nie ma końca ani początku, tak też jego tworzenie nie ma końca ani początku.

Tłumaczenie na podstawie:

Mead, G. R. S. *Thrice-Greatest Hermes*. Vol. 2. London: The Theosophical Publishing Society, 1906.

Źródła pomocnicze:

Copenhaver, Brian P. *Hermetica*. Cambridge: Cambridge University Press, 1992.

Liddel, Henry George; Scott, Robert. *Greek-English Lexicon*. New York: Harper & Brothers, 1883.

Nock, A. D., Festugiere, A.-J. *Corpus Hermeticum. Tome I*, Paris: Les Belles Lettres, 1960.

Salaman, Clement; van Oyen, Dorine; Wharton, William D.; Mahé, Jean-Pierre. *The Way of Hermes*. Rochester, Vermont: Inner Traditions, 2004.

Scott, Walter. *Hermetica. The Ancient Greek and Latin Writings Which Contain Religious or Philosophic Teachings Ascribed to Hermes Trismegistus*. Boston: Shambala, 1993.